

Az iregi kakasok

Hol volt, hol nem volt, Üregen innen, Dorogon túl, volt egyszer egy bíró Iregen. Az iregi bírónak volt egy kislfia meg egy kiskakasa. Hogy, hogy nem, ez a kiskakas talált egyszer a szemétdombon egy fületlen gombot. Felállott a domb tetejére, és elkezdett kukorékolni:

– Kukuriku, kukuriku, itt a gomb, a fületlen!

Meghallotta a bíró fia, hogy mit kukorékol a kiskakas. Kergetni kezdte, sarokba szorította, megfogta, és elvette tőle a fületlen gombot. Nagyon megharagudott ezért a kiskakas, megint felállt a domb tetejére, és kukorékolni kezdett:

– Kukuriku, kukuriku, jöjjön ide a falu minden kakasa!

Össze is gyűltek a falu kakasai, mire a bíró kiskakasa elpanaszolta nekik a nagy bánatát:

– Kukuriku, kukuriku, a bíró fia elvette tőlem a fületlen gombomat!

Megharagudtak a falu kakasai, s egyikük, amelyik a legokosabb volt, azt tanácsolta:

– Ha ez így van, akkor mi többet hajnalban ne kukorékoljunk. Ha nem kukorékolunk, akkor nem kel föl a nap, s a falu mindig éjszakai sötétségben marad!

A bíró kiskakasa örvendett, hogy a társai így összetartanak, s azt mondta:

– Aki pedig megszegi határozatunkat, annak semmi ke-resnivalója a faluban.

Úgy is történt. A kakasok aznap egyet sem kukorékoltak többé, s a falura ráborult az éjszaka. Még javában aludt mindenki, amikor hajnalban az egyik ébredező kakas megfeledkezett az egyezségről, és elkukorékolta magát. Lett is belőle nagy galiba: a többiek rögtön elűzték a faluból. Igen ám, de sorra a többi kakas is így járt: minden reggel megfeledkezett valamelyik magáról, mire a többiek elűzték a faluból. S elkövetkezett az a nap, amikor egyedül a kiskakas maradt a faluban.

Na, egész éjszaka ott ült a padlás szájában, le nem hunyta a szemét egy pillanatra sem. Vigyázott, hogy ő is meg ne

feledkezzék magáról, s kukorékolásával nehogy felköltse a napot Iregen.

Telt-múlt az idő, közeledt a hajnal, de a kiskakas nem nyitotta ki a száját. Hát, amint ott üldögél, észreveszi, hogy keleten pirkad az ég, világosodik, s egyszerre csak felbukkan a látóhatár szélén a ragyogó nap.

A kiskakas úgy felboszszankodott, amiért a nap az ő kukorékolása nélkül is felkelt, hogy mérgében elszédült, kiesett a padlás ajtaján, és nyakát szegte. Azóta nincs Iregen egy kakas sem, s azóta nem esznek az iregi gyerekek kakastejjel sült kenyeret.

